

høvding i Blekinge. Der rejses ikke mange Problemer i denne Afhandling, og der fremsættes ingen nye og epokegørende Synspunkter. Stille følger Forfatteren sin »Helt« fra Aar til Aar og søger at paavise, paa hvilke Omraader han har øvet en selvstændig Indsats.

En i det væsentlige forvaltningshistorisk Redegørelse er endvidere Folke Alméns Afhandling: *Gustav III och hans rådgivare 1772—89. Arbetssätt och meningsbrytningar i rådkammare och kanseljer*, ligeledes trykt i Upsala i 1940. Dette Arbejde slutter sig naturligt til tidligere Afhandlinger af Arne Forssell og Karl Mellander, og det har til Hovedformaal at skildre Rigsraadets Stilling. Oprindeligt havde det været Forfatterens Hensigt at samle Fremstillingen om Raadets Organisation, dets Forhold til Kongen og Grunden til dets synkende Indflydelse, men under Udarbejdelsen viste det sig, at Opgaven var lagt for snævert an. Der behøvedes en almindelig Fremstilling af de forskellige administrative Organer paa Gustav III's Tid som Baggrund. Trods Udvidelsen er Rigsraadets Stilling fortsat Bogens Hovedemne, og der er gjort et Forsøg paa at skildre den Indflydelse, som Tidens almindelige statsretlige Idédiskussion fik paa dets Organisation.

Den tredie i Rækken af akademiske Afhandlinger, som skal omtales i denne Sammenhæng, behandler Administrationen af Statsgælden i Aarene 1788—92. Forfatteren er Bertil Dahlstrøm og Bogens Titel er: *Rikets gäld 1788—92. Studier i den svenska riksgäldsforvaltningen jämte krigsfinansieringen 1788—90*. Stockholm 1942. Bogen er et Jetteværk paa mere end 800 Sider i stort Format. Formaalet med Bogen er at skildre Rigsgældskontorets Oprettelse og Organisation og endvidere at redegøre for Krigsfinansieringen og de mange Former for Seddeludstedelse. Med en uhyre Bredder gøres der Rede for den forvaltningsmæssige Opbygning af den nye Administration og for selve Kontorordningen, ligesom der gives Oplysninger om de Embedsmænd, der var knyttet til dette nye Regeringsorgan. Ved en saa vidtløftig Fremstilling er et Resumé absolut paakrævet. Et saadant findes ganske vist, skrevet paa Finsk, men et tilsvarende paa Svensk havde været ligesaa fornødent. Som Bogen nu foreligger er der sat snævre Grænser for en Udbredelse af Undersøgelsens Resultater.

Harald Jørgensen.

Elever og kolleger af professor Sven Tunberg har som festskrift til hans 60årsdag 1. februar 1942 udsendt en samling af 22 *Historiska Studier*, der forsåvidt er karakteristisk for svenske

historikeres indstilling i modsætning til danskes, som ikke mindre end 4 af bidragene omhandler rent verdenshistoriske emner. Her skal kun nævnes de afhandlinger, som direkte eller indirekte har betydning for dansk historie: Gerhard Hafström behandler den ældre västgötalovs oplysninger om grænsedragningen mellem Danmark og Sverige, Lars Sjödin Gustav Vasas barndom og ungdom og affæren med de svenske gidsler til Christian II. 1518, Nils Staf major Funcks rejse til Norge 1785 som Gustav III.s spion og hans indberetning om forhold og stemninger i landet, Nils Holm svensk forsvarspolitik under den dansk-tyske krise 1863—64, mens de senere års polemik om Engelbrekt har sat et nyt skud i Nils Ahnlunds afhandling om Engelbrekt og Korner.

P. B.
